شنبه ۲۳ تیر ۱۴۰۳
شماره ۴۱۸۴
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

بررسی ۵ سناریوی مهم پیش روی آموزش عالی در افق سال ۲۰۳۰

دانشگاه‌های گذشته همچنان آینده ما هستند؟

علی محمولی
مترجم

بشر در هر دوران با پدیده‌های مختلف بی‌شماری مواجه بوده که هرکدام در نوع خود و در آن دوران عجیب بوده‌اند و حتی بسیاری از آنها نیز به دلیل آنکه ذاتا بشر امکان درک آنها را نداشته و بعضا هنوز هم ندارد، ناشناخته بودند؛ از دوران باستان و معجزات پیامبران الهی گرفته تا اختراع برق و هواپیما و بیماری‌های همه‌گیر. بله، همه‌گیری‌ها هم شاید به اندازه دیگر موضوعات مطروحه فوق، «نوآورانه» به نظر نرسند ولی اثری به همان میزان گسترده و قدرتمند بر زندگی مردمان دوران خود و آینده گذاشتند. در میان همه‌گیری‌ها، امثال آنفلوآنزای اسپانیایی و طاعون شهرت بیشتری دارند اما آن چیزی که در زمان معاصر بوده و اثرات آن ملموس است، همه‌گیری کرونا بود. هرچند احتمالا کرونا (یا همان کووید-۱۹) به تنهایی، تاثیری بنیادین بر علم و زیست بشری نداشته اما پیوست سیاستی که به مجرد بروز این بیماری در جوامع به‌عنوان راهکاری کم هزینه و بدون نیاز به زیرساخت خاصی رواج یافت، مسیر رشد بشر را در یک برهه فشرده کرد و حتی می‌توان از آن به‌عنوان اولین کرم‌چاله ساخت بشر یاد کرد. فاصله‌گذاری اجتماعی، هرچند عذابی برای بشر اجتماعی بود که زمان را کند می‌کرد اما قدرت آن، چنان بود که ۲۰۲۴ را از ۲۰۱۹ بیش از یک دهه (از نظر رشد فناوری) فاصله داد.

با اجرای سیاست فاصله‌گذاری اجتماعی، سازمان‌ها بخش زیادی از افراد خود را به خانه فرستادند و همین مورد در شرکت‌های فناور و دانشگاه‌ها، پدیده دورکاری و آموزش برخط را به وجود آورد. این پدیده، با بسط اینترنت و رشد پژوهش، روند دومینوواری را به وجود آورد که جهش فناوری را درپی داشت. اما به دلیل گرایش عمومی اقتصاد جهانی به کاپیتالیسم و حاکمیت نگاه بازارمحور، این جهش بیش از آنکه از مبدا دانشگاه بروز پیدا کند از مبدا بخش خصوصی و شرکت‌ها ظهور کرد و بخش خصوصی، بخشی از درآمد خود را معطوف به جذب افراد توانمند در حوزه علوم کامپیوتر و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های فناورانه خود کرد. از آنجایی که دانشگاه‌ها نیز به دلیل نیاز مالی خود وابسته به این بخش هستند و در دوران جهش فناوری و آموزش برخط گیر کردند، با شیب کند افزایش کمک مالی از طرف بخش خصوصی مواجه شدند که این موضوع، عاملی شد برای هم‌گام نبودن آنها با پیشرفت‌های فناورانه بازار. در این بین، دولت‌ها نیز که با عوارض اقتصادی ناشی از کرونا و بازگشایی ناگهانی پس از آن، دست‌وپنجه نرم می‌کنند، بیش از آنکه کمک مالی به دانشگاه را افزایش دهند، پروژه مطالعاتی به آنها دادند و دانشگاه‌ها را از مطالعات مستقل با تفکر پیش‌روی خود باز داشتند و همه این موارد در کنار نگاه محافظه‌کارانه مدیران و مقاومت اساتید، دست به دست یکدیگر دادند تا دانشگاه را از هم‌گام بودن با پیشرفت‌ها فناوری، عقب بیندازند و دانشگاه‌ها باید برای ادامه حیات خود، روش‌ها و سیاست‌های جدیدی اتخاذ کنند. در همین رابطه، شرکت مشاوره تخصصی ارنست اند یانگ (Ernst & Young یا به اختصار EY) مقاله‌ای را در سال ۲۰۲۲ و پس از دوران کرونا منتشر کرد که همچنان صحیح بوده و موضوعیت دارد. در ادامه، تحلیل این مجموعه را مطالعه خواهید کرد.

آموزش عالی دنیایی بسته است و نیاز به تغییر دارد

عصر دیجیتال در حال ایجاد بوم‌سازگان‌های جدیدی برای آموزش و خلق دانش است و زمینه را برای نوآوری‌های عظیم آماده می‌کند. فناوری‌های نوظهور نیز در حال بازاختراع آموزش عالی هستند، کما اینکه تمام حیطه‌های دیگر در این سیاره خاکی را متاثر می‌کنند. در دنیای «کار کردن از هر جایی»، مردم می‌خواهند که «یادگیری از هر جایی» را نیز درک کنند و سکوهای جدید آموزشی نیز برای مرتفع ساختن این نیاز، به وجود می‌آیند. در حال حاضر، تنش در آموزش عالی میان دو گروه برقرار است. یک گروه سنت‌گرایان (به‌خصوص در سازمان‌های عالی) هستند که نگران رشد مداوم قیمت‌ها و جریانات عرضه و تقاضا هستند و معتقدند الگوی فعلی مناسب است. دیگر گروه، انقلابی‌ها هستند که دغدغه کاهش نرخ زاد و ولد، کاهش مقرون‌به‌صرفگی، هزینه‌ها و مزایای دیجیتالی‌سازی و ظهور رقبای جدید را دارند. این گروه معتقدند که الگوی فعلی دانشگاه تحت یک فشار اگزیستانسیال است و موجودیت دانشگاه در خطر. درحالی‌که هر دو تفکر، بخشی از دورنمای آموزش عالی را توصیف می‌کنند اما انقلابی‌ها بخش بزرگ‌تری را ذکر می‌کنند.

در این رابطه دکتر کاترین نیومن، معاون آموزشی دانشگاه ماساچوست امهرست می‌گوید: «منطقه شمال شرقی ایالات متحده بیشترین تراکم جمعیت مراکز آموزش عالی را دارد، درحالی‌که با سریع‌ترین نرخ کاهش جمعیت مواجه است و این، بدترین ترکیب ممکن است. ما الان هم شاهد فروپاشی موسسات خصوصی کوچک با موقوفات کمتر هستیم.» با در نظر گرفتن انتظارات رادیکالی که از آموزش عالی به وجود آمده به همراه مشکلات جمعیتی، پیش‌بینی کلایتون کریستنسن، تئوریسین آمریکایی، ممکن است درست باشد. به گفته کریستنسن تا سال ۲۰۳۰، یک چهارم از دانشگاه‌های ایالات متحده ممکن است ورشکسته یا تعطیل شوند یا در صورت تداوم حیات، به بازسازی ساختاری پرداخته یا ادغام شوند؛ چراکه این بخش در حال بازاختراع است. بازماندگان نیز یا باید همکاری‌ها و روابط جدید تجاری با صنعت تعریف کنند یا خود را تغییر دهند یا به شبکه جدیدی از شرکا و ائتلاف‌ها وارد شوند.

بسیاری از دانشگاه‌ها از رشد تصاعدی فناوری جان سالم به‌در نخواهند برد

درحالی‌که شوک سیستماتیک همه‌گیری کرونا همچنان اثرگذار است و فناوری نیز صفحه شطرنج آموزش عالی را برهم می‌زند، باید به غیرممکن‌ها فکر کرد. فرض کنید با کاهش نرخ زاد و ولد و اصرار دولت بر یادگیری مهارت‌های فنی، تقاضا برای آموزش عالی سنتی و مبتنی بر تحصیل در پردیس دانشگاهی، هرگز به سطح سابق خود بازنمی‌گردد. فرض کنید جمعیت دانشجویان بین‌المللی که امثال کشورهایی مانند بریتانیا، سنگاپور و استرالیا به شدت روی آنها حساب باز می‌کنند نیز دیگر به شمار قبلی خود نرسد و به مرور زمان، کمتر و کمتر شود. در این میان، بازارهای جدید آموزش عالی، تکامل خود را با به کارگیری مدل‌های دیجیتالی و ترکیبی جایگزین، سرعت بخشند. فرض کنید غول‌های فناوری، آموزشی را اختراع کنند که مداوم، انعطاف‌پذیر، شخصی‌سازی‌شده و منصفانه باشد.

با بازاختراع آموزش عالی در دوران جدید، باید دانست چطور آینده، هنجارهای فعلی را به چالش می‌کشد. پنج سناریوی «چه می‌شد اگر...؟» را می‌توان در نظر گرفت که هر رئیس دانشگاهی باید برای برنامه‌ریزی از وضعیت فعلی به آینده مد نظر داشته باشد تا بتواند با اطمینان خاطر و شفافیت بیشتری، دست به جمع‌بندی و تعیین سرنوشت مجموعه خود بزند. این سناریوها که افق سال ۲۰۳۰ را در نظر می‌گیرند، مبتنی بر روندها، علائم و فناوری‌های فعلی هستند. البته قرار نیست هیچ‌کدام دقیقا آن‌طور که نگاشته شده به‌وقوع بپیوندد، اما این اعتقاد وجود دارد که تاری از آنها در بافتار آینده آموزش عالی وجود داشته باشد.

چه می‌شد اگر هزینه یادگیری به صفر می‌رسید؟

در این سناریو، کلاس درس به آن شکلی که می‌شناسیم، از بین رفته است و هیچ‌کس بهتر از پروفسور ایان رایت، معاون پژوهشی دانشگاه کانتربری نیوزیلند، نمی‌توانست وضعیت آینده احتمالی مدنظر سناریو را بهتر توصیف کند. به گفته ایشان «آینده دانشگاه مثل این است که از اسپاتیفای، موسیقی گوش کنید.» تصور کنید یادگیری و کسب شایستگی‌های لازم در سال ۲۰۳۰ به راحتی خرید کردن از یک فروشگاه یا رفتن به بانک در زمان حال باشد و می‌توان هر کاری را با کمترین هزینه ممکن انجام داد. شما می‌توانید به حساب کاربری یادگیری خود به صورت برخط از پشت میز تحریر اتاق‌تان یا تلفن همراه خود دسترسی داشته باشید و تمام درس‌های رشته خود را از بهترین ارائه‌دهندگان در هر جایی از دنیا، در آرامش خانه خود بگذرانید.

در نقاط مختلف مسیر تحصیلی خود، شما به شکل کاملا مجازی و با استفاده از محتوای آموزشی که توسط خود شما تنظیم می‌شود، هماهنگ با جلساتی که اساتید آنها را طراحی کرده‌اند، به همراه دیگر دانشجویان، در مباحثات و امور درسی شرکت می‌کنید و می‌آموزید. در زمان‌های دیگر نیز ممکن است بخواهید در آموزش‌های عملی‌تر و گسترده‌تر حاضر شوید. در این شرایط، مسیر تحصیل به یک سیر ترکیبی تبدیل می‌شود که ارائه بهترین مطالب به شکل برخط یا حضوری می‌تواند بهتر با شرایط و نیازهای شخصی شما هماهنگ شود. پروفسور سومیترا دوتا از دانشکده مدیریت در دانشگاه کرنل، معتقد است «ما با نسل جدید از جوانان مواجه هستیم که بسیار بهتر با آموزش برخط کنار می‌آیند و حق انتخاب نیز دارند. ممکن است بخواهند ۶۰ درصد از کلاس‌ها مجازی باشد. ممکن است بخواهند ۲۰ درصد غیرحضوری باشد. ممکن هم هست بخواهند آن ۲۰ درصد را از طریق کارآموزی یا تجربیات مشابه بیاموزند. انتخاب نحوه تحصیل با آنها است.» تغییر نگرش‌ها و رفتارها نسبت به فناوری‌های دیجیتال و نوظهور، فرصت‌های جدیدی برای دانشگاه‌ها در سراسر جهان فراهم می‌کند تا روش‌های آموزش خود را بازآفرینی کنند. نسل جدید دانشجویان، بومیان فضای دیجیتال هستند. اینترنت جایی است که آنها زندگی، یادگیری و اجتماعی شدن خود را می‌آموزند. دسترسی آنها به محتوای دیجیتال، شیوه یادگیری آنها را تغییر داده اما با دسترسی تقریبا بی‌نهایت به اطلاعات، ولی با چالش‌های بیشتر برای ارزیابی کیفیت و صحت اطلاعات. اساتید باید این موضوع را درک کرده و روش‌های خود را بر این اساس تطبیق دهند. فرصت مناسب برای دانشگاه‌ها این است که بهترین محتوای دیجیتال، آموزش، ابزارهای همکاری و ارزیابی را با دسترسی به تجربه غنی یادگیری که یک دانشگاه می‌تواند ارائه دهد، ترکیب کنند و این برای دانشجو ارزش افزوده ایجاد می‌کند. دانشگاه‌ها باید با الگوی ترکیبی تکامل یابند که یادگیری انعطاف‌پذیر و شخصی‌سازی‌شده در سطح جهانی را ارائه دهد؛ جایی که دانشجویان می‌توانند براساس نیازها و ترجیحات خود بین یادگیری حضوری، ترکیبی و کاملا برخط تصمیم بگیرند. دانشگاه‌هایی موفق هستند که زودتر از دیگران به این تغییرات بپیوندند، جلوتر از رقبا فکر کنند، سکوهای یادگیری برخط را بپذیرند و برنامه‌های درسی ایجاد کنند که متناسب با مدل‌های یادگیری دیجیتال‌محور یا ترکیبی باشد.

چه می‌شد اگر سیر تحصیلی کاملا شخصی‌سازی شده بود؟

تصور کنید محتوای آموزشی در سال ۲۰۳۰ مانند گوش دادن به موسیقی در اسپاتیفای در زمان حال باشد. با لمس یک صفحه، شما به مجموعه‌ای از محتواهای آموزشی دسترسی می‌یابید که توسط بهترین ارائه‌دهندگان و متناسب با خواست و سلیقه شما، در اختیار قرار گرفته است. این محتوا می‌تواند کاملا شخصی‌سازی شده بوده و توسط خود شما مدیریت شود و شما می‌توانید روند درسی را مانند پلی‌لیست موسیقی خود مدیریت کنید. الگوریتم‌ها به شما در یادگیری عمیق‌تر موضوعات مطلوب کمک می‌دهند و هوش مصنوعی نیز روند یادگیری را متناسب با فعالیت‌ها درسی و اهداف علمی شما تطبیق می‌دهد. این سکو شما را تبدیل به یک حرفه‌ای در درس خواندن کرده و سطوح جدیدی از تسلط علمی را برای شما باز می‌کند.

چه می‌شد اگر ارائه‌دهندگان آموزش عالی برای نتایج تحصیلی شما پاسخگو بودند؟

تصور کنید سرمایه‌گذاری در دانش در سال ۲۰۳۰ به سهولت سرمایه‌گذاری در صندوق‌های قابل معامله بورسی در زمان حال است. شما در یک زندگی «نسخه بتا» زندگی می‌کنید، جایی که مجبور هستید دائما برای شغل خود مطالب جدید یاد بگیرید. شما مایلید انتخاب درستی بین فراگیری توانمندی‌های عقلانی و مهارت‌های شغلی، متناسب با مرحله‌ای از زندگی که در آن هستید، آرزوهای شغلی و توانایی مالی خود، داشته باشید. برای این کار، شما وارد حساب کاربری سکوی برخط خود می‌شوید، جایی که در آن دوره‌های آموزشی اختصاصی برای رشد و پیشرفت شما براساس سلایق و آن چیزی که برای اشتغال و اهداف شغلی شما لازم است، به شما پیشنهاد می‌شود. شما از میان این دوره‌ها بهترین ارائه‌دهنده را با دقت انتخاب می‌کنید. حساب کاربری، با جزئیات، مدارک دوره‌ها و کلاس‌هایی را که گذراندید ذخیره کرده و شما می‌توانید آنها را به کارفرمای آینده خود ارائه دهید. همچنین سکو، روند سوددهی سرمایه‌گذاری علمی شما را به شما نشان می‌دهد. به عبارتی، اعتبار علمی شما به آسانی قابل انتقال است. در همین رابطه دکتر دانیل گرین‌استاین، مدیرکل دانشگاه‌های ایالتی پنسیلوانیا می‌گوید: «اعتبار تحصیلی برای من یعنی کیفیت بیمه‌شدگی. این بیمه به دانشجویان می‌گوید آنها چقدر برای چیزی که ارزش آن را دارد پول پرداخت می‌کنند و به کارفرما نیز اطمینان می‌دهد مدارک تحصیلی به آن شخص، ارزش استخدام می‌دهد.»

چه می‌شد اگر تحقیقات تجاری، خودتامین بودند؟

تصور کنید درآمد تحقیقات تجاری در سال ۲۰۳۰ به قدری کافی است که هزینه تحقیق را تامین می‌کند. دانشگاه‌ها درک روشنی از نوع تحقیقاتی که قابل تجاری‌سازی است، دارند و به این بخش از تحقیقات به شیوه‌ای پیچیده و هدفمند نزدیک می‌شوند. دولت‌ها فعالانه از باز شدن بخش آموزش عالی به روی سرمایه‌گذاری‌های خصوصی و خارجی در تحقیق و توسعه حمایت می‌کنند و مشوق‌های مالی به شرکت‌های تامین‌کننده مالی تحقیق و توسعه ارائه می‌دهند. دانشگاه‌ها به سرمایه شرکت‌های غیردولتی دسترسی پیدا می‌کنند و در بوم‌سازگان‌های غنی و نوآورانه که توسط صندوق سرمایه‌گذاری جسورانه تسهیل شده‌اند، حضور می‌یابند. نوآوری تجاری‌شده رشد اقتصادی را افزایش می‌دهد و جذابیت یک شهر، ایالت یا کشور را نه تنها به عنوان مقصد دانشجویی بلکه به‌عنوان یک مقصد سرمایه‌گذاری بالا می‌برد. علت آنجاست که تامین مالی دولت بیشتر بر حل مسائل عمده اجتماعی که بخش خصوصی نمی‌تواند به‌تنهایی با آنها مقابله کند یا بر تحقیقات خالص برای تقویت رقابت‌پذیری ملی، متمرکز است.

چه می‌شد اگر فناوری مشکل عرضه-تقاضای ناهماهنگ جهانی را حل می‌کرد؟

تصور کنید در سال ۲۰۳۰، یک دانشجوی ارشد و با استعداد رشته مهندسی از آنگولا می‌تواند به بهترین و پیشروترین آموزش رشته خود از مطرح‌ترین اساتید جهان دست پیدا کند، بدون آنکه نیاز باشد از خانه خود خارج شود. آموزش از راه دور او همراه است با سفرهای گاه‌وبی‌گاهی که به دانشگاه محلی خود دارد تا آموزش هماهنگ با استاد اصلی خود که به صورت ویدئویی آموزش می‌دهد را انجام داده و فعالیت‌های آزمایشگاهی خود را بگذراند. هزینه تحصیلی او نیز با هزینه تحصیل در کشور خودش قابل مقایسه است اما درنهایت او با مدرکی بسیار معتبر که همه به دنبال آن هستند و گواهی‌های آن قابلیت انتقال بین‌المللی دارد، فارغ‌التحصیل خواهد شد.

ساختار دانشگاه تغییر نکند چه می‌شود؟

دانشگاه‌ها تنها یکی از دسته‌های متنوع ارائه‌دهنده خدمات علمی هستند که از طریق سکوهای دیجیتال قابل دسترسی می‌باشند. این سکوها به‌طور چشمگیری، هزینه‌های حاشیه‌ای ارائه آموزش را کاهش داده و در عین حال، امکان مقیاس‌پذیری و دسترسی تقریبا بی‌نهایت را فراهم کرده‌اند.

ارائه‌دهندگان فناوری آموزشی (EdTech)، شرکت‌های رسانه‌ای و برخی از دانشگاه‌های پیشرو، محتوای دوره‌های باکیفیتی را با حضور کارشناسان حرفه‌ای ارائه می‌دهند که با ویدئوها، گرافیک و تمرینات آموزشی جذاب همراه هستند و به‌مراتب بهتر از یک استاد در کلاسی بزرگ هستند. ارائه محتوای دیجیتال توسط پشتیبانی آموزشی مبتنی بر چت که ممکن است به زبان‌های محلی باشد، تقویت می‌شود و به دانشجویان اجازه می‌دهد تا یادگیری خود را به صورت همزمان با هم‌کلاسی‌های خود به بحث بگذارند. در صورتی که دانشگاه‌ها تا سال ۲۰۳۰ ساختار خود را بازطراحی نکنند، ریسک تبدیل شدن به کتابخانه‌های عمومی را به جان می‌خرند؛ مراکز علمی که کمتر کسی به آنها رجوع می‌کند، چراکه اطلاعات و خدمات دیگر نیاز به ارائه فیزیکی نداشته و همگی از صفحه وسایل دیجیتال قابل دسترسی هستند.

در این دنیا، موضوع تقریبا رایگان بودن محتوا نیست، موضوع این است که هیچ‌کس محتوایی را در اختیار ندارد که بهتر از محتوای شخص دیگر است. مشخص است دانشگاه‌ها توان انتشار علم بالاتری دارند اما آموزش صرفا انتقال محتوا نیست. اساتید بزرگ، دانشجویان خود را متاثر و تشویق می‌کنند و آنها را به چالش می‌کشند. مباحثات کلاسی مقوی آموزش هستند و توانایی تفکر انتقادی و مهارت‌های ارتباطی را تقویت می‌کنند. درس‌های عملی نیز فرصتی را برای به کارگیری دانش، حل مسائل و کار گروهی ارائه می‌دهند. اما دانشگاه‌ها نیاز دارند مجدد ارزش آموزش حضوری را بسنجند و سپس حول ارزیابی جدید خود، آموزش را طراحی کنند. برای فارغ‌التحصیلان دبیرستان، دانشگاه می‌تواند تجربه زندگی منحصربه‌فردی ارائه دهد. دانشجویان یاد می‌گیرند خودشان و امور مالی‌شان را مدیریت کنند و در فعالیت‌های تفریحی متنوع شرکت کنند. ممکن است دوستانی برای تمام عمر پیدا کنند و شبکه‌هایی کاری از همفکران خود تشکیل دهند. با این حال، همه دانشجویان به چنین تجربیاتی و قطعا نه برای تمام مدت دوره تحصیلی خود، نیاز ندارند. محیط کار نیز فرصت‌هایی برای یادگیری مهارت‌های زندگی فراهم می‌کند و همزمان امکان پیشرفت شغلی را نیز می‌دهد.

دانشگاه‌ها باید چه کنند؟

برای اینکه دانشگاه‌ها نجات پیدا کنند، آنها باید یاد بگیرند با بهبود دانش و ارائه خدمات مختلف، ساختار خود را بازاختراع کرده و در منحنی معروف به «منحنی S» پیشرفت کنند؛ به عبارتی باید از نقطه اوج آموزش عالی بگذرند. با این حال، بازاختراع دانشگاه امری چالشی است؛ چراکه سازمان‌های آموزش عالی در دام مفروضات فعلی خود گیر کرده‌اند. برای آنکه بتوانند برتری پویای خود را حفظ کنند، دانشگاه‌ها نیاز دارند نوع جدیدی از رفتار را اتخاذ کنند تا پیشرو باقی بمانند. دانشگاه‌ها یک شبه ناپدید نخواهند شد؛ چراکه آنها همچنان وسیله‌ای برای خلق دانش، رشد اقتصادی و شکوفایی خواهند ماند. البته همه دانشگاه‌ها در مقابل تغییر سرسخت نیستند و مایل به نوآوری هستند. برخی از دانشگاه‌ها شروع به نوآوری برای آینده‌ای کرده‌اند که هم مدارک تحصیلی و هم مدارک کوتاه‌مدت، مهارت‌های شناختی و آماده برای کار و یادگیری همزمان و... را با استفاده از الگوهای آموزش برخط یا ترکیبی، در خود جای می‌دهد. علاوه‌بر این، همه دانشجویان به دنبال جایگزین‌های دانشگاه نخواهند رفت. بسیاری هنوز هم تجربه گذر به بزرگسالی را قبل از شروع زندگی حرفه‌ای خود مایلند تجربه کنند. برای این گروه، دانشگاه‌ها همچنان تجربیات تحول‌آفرینی ارائه خواهند داد که فراتر از کسب فهرستی از دانش و مهارت‌ها است.

علی ایحال، افق دانشگاه با سرعت بالاتری نسبت به خود سازمان‌ها در حال تغییر است و این مورد، تصمیم‌گیری را سخت می‌کند. آینده بسیار نزدیک‌تر از چیزی است که فکر می‌شود. برای آنکه دانشگاه‌ها در آینده نیز موضوعیت داشته باشند، باید خود را از ابتدا بسازند. تغییر باید از الان صورت بگیرد، پیش از اینکه خیلی دیر شود.

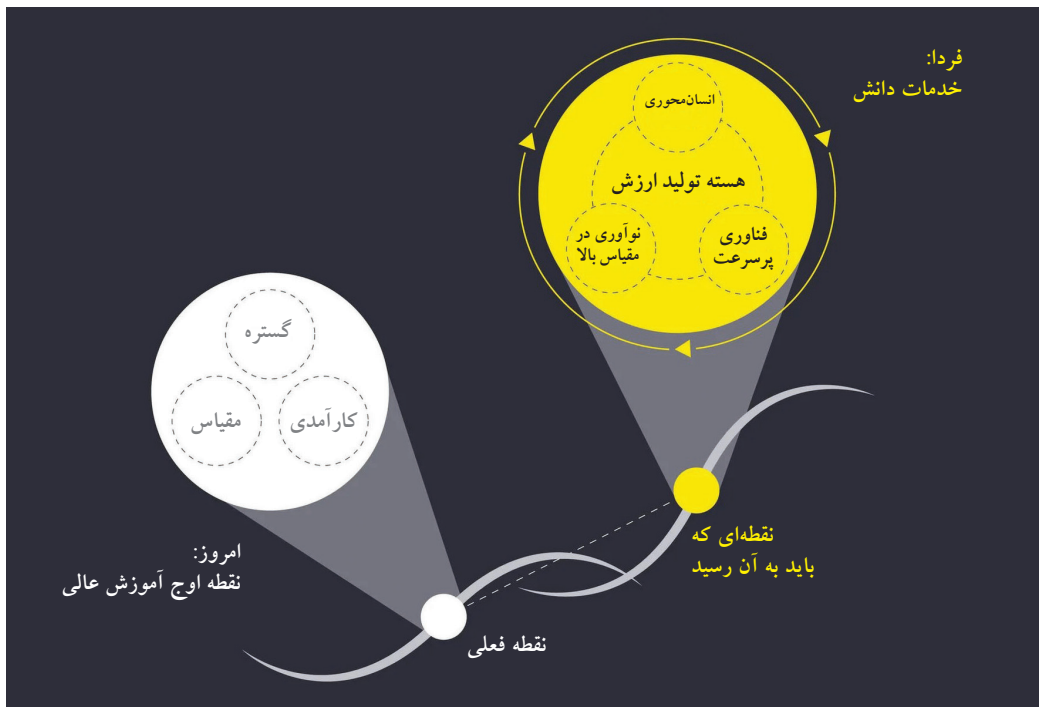

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی قائمشهر

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی قائمشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:

املاک متقاضیان واقع در قریه قادیکلا بزرگ پلاک ۳۷ اصلی بخش ۱۶

۴۳۲/۲۱۲۴ فرعی به نام آقای حمیدرضا کاظمی نسبت به ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۳۷۷۷/۷۰ مترمربع قسمتی از پلاک ۴۳۲ فرعی از ۳۷ اصلی بخش ۱۶ خریداری مع‌الواسطه از آقای باب‌اله ولیان وسطی کلائی مالک رسمی.

لذا به‌موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی/کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها علاوه بر انتشار آگهی رای هیات الصاق تا درصورتی‌که اشخاص ذی‌نفع به آرای اعلام‌شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و درصورتی‌که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۴/۲۳ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۵/۰۷

میم الف: ۱۷۵۱۵۶۱

مرتضی قاسم‌پور- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان قائمشهر

آگهی تحدید حدود حوزه ثبتی شهرستان نوشهر

پیرو آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و به استناد تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون اخیرالذکر تحدید حدود املاک مشروحه ذیل در ساعت و تاریخ‌های مقرر در محل وقوع ملک به شرح ذیل به عمل خواهد آمد.

املاک متقاضی واقع در قریه سنگسرا پلاک ۵ اصلی بخش ۳ قشلاقی کلاسه ۱۴۰۲/۲۲۶۵

پلاک ۴۹۹ فرعی خانم اعظم یاسینیان فرزند کاظم نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی (کاربری مسکونی) به مساحت ۳۳۳/۶۰ مترمربع خریداری بدون واسطه از آقای حمیدرضا جهانشیری

ساعت ۹ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۵

لذا از متقاضیان و مالکان املاک مجاور و صاحبان حقوق ارتفاقی دعوت می‌شود در وقت مقرر در محل وقوع ملک حضور به هم رسانند. بدیهی است درصورت عدم حضور متقاضی یا نماینده قانونی آنان طبق ماده ۱۵ قانون ثبت ملک مورد تقاضا با حدود اظهارشده از طرف مجاورین تحدید خواهد شد. معترضان می‌توانند به استناد ماده ۲۰ قانون ثبت و مواد ۷۴ و ۸۶ آیین‌نامه قانون ثبت ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ تنظیم صورت مجلس تحدید حدود اعتراض خود را کتبا به این اداره تسلیم و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به واحد ثبتی مبادرت به تقدیم دادخواست به مرجع قضایی نمایند. در غیر این صورت با ارائه گواهی عدم تقدیم دادخواست توسط متقاضی یا نماینده قانونی وی و بدون توجه به اعتراض واصله عملیات ثبتی با رعایت مقررات ادامه می‌یابد.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۴/۲۳

میم الف: ۱۷۵۱۴۵۸

علی‌اکبر مقدسی‌فر- رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان نوشهر

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی نوشهر

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی نوشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:

املاک متقاضی واقع در قریه سنگسرا پلاک ۵ اصلی بخش ۳ قشلاقی کلاسه ۱۴۰۲/۲۲۶۵

پلاک ۴۹۹ فرعی خانم اعظم یاسینیان فرزند کاظم نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی (کاربری مسکونی) به مساحت ۳۳۳/۶۰ مترمربع خریداری بدون واسطه/باواسطه از آقای حمیدرضا جهانشیری

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی/کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها علاوه بر انتشار آگهی رای هیات الصاق تا درصورتی‌که اشخاص ذینفع به آرای اعلام‌شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و درصورتی‌که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. بدیهی است برابر ماده ۱۳ آیین‌نامه مذکور در مورد قسمتی از املاکی که قبلا اظهارنامه ثبتی پذیرفته نشده، واحد ثبتی با رای هیات پس از تنظیم اظهارنامه حاوی تحدید حدود مراتب را در اولین آگهی نوبتی و تحدید حدود به صورت همزمان به اطلاع عموم می‌رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود واحد ثبتی آگهی تحدید حدود را به صورت اختصاصی منتشر می‌نماید.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۴/۲۳ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۵/۰۶

میم الف: ۱۷۵۱۴۵۷

علی‌اکبر مقدسی‌فر- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان نوشهر

مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی
کانون تبلیغاتی سپهر جوان
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹